

Naročnina za Jugoslavijo:
celoletno 180 din, za 1/2 leta
90 din, za 1/4 leta 45 din,
mesečno 15 din; za ino-
zemstvo: 210 din. — Pla-
ča in toži se v Ljubljani.

Uredništvo in upravnništvo
je v Ljubljani v Gregorčič-
evi ulici 23. — Rokopisov
ne vračamo. — Račun pri
pošt. hranilnici v Ljubljani
št. 11.953. — Tel. št. 25-52.

Časopis za trgovino, industrijo, obrt in denarništvo

Izhaja vsak ponedeljek,
sredo in petek

Liubliana, sreda 26. januarja 1938

Cena posamezni
številki din 1'50

Argument, ki ne drži

V zadnjem »Privrednem pregledu« se nekdo razburja zaradi nastopa gospodarskih ljudi proti ustanovitvi cestnega fonda. Pri tem se dotični člankar sklicuje na to, da se je tudi že Mednarodna trgovinska zbornica izjavila za ustanavljanje cestnih fondov, ker se v večini držav zidajo ceste iz dohodkov posebnih cestnih fondov. Tudi mednarodni kongres za ceste v Washingtonu l. 1930, se je izjavil za ustanavljanje cestnih fondov. Končno pa se tudi v večini držav grade ceste s pomočjo cestnih fondov.

Kakor je to sklicevanje na tuje primere navidezno pravilno, tako pa je dejansko napačno. Kajti predvsem je treba poudariti to, da gospodarska javnost sploh ne ugovarja ustanavljanju cestnih fondov kot takšnih, temveč ugovarja le ustanovitvi centraliziranega cestnega fonda, s katerim bo razpolagala naša birokracija. Ne gre torej tu za noben boj proti cestnim fondom kot takšnim, temveč le proti centraliziranemu cestnemu fondu, kar ponavljamo še enkrat.

Zato je tudi sklicevanje na primere v drugih državah čisto odveč. Kajti tudi pri nas se ne ugovarja sami ideji cestnih fondov, temveč le načinu, kakor bi se ti fondi uporabljali. Zagovarjanje koristnosti cestnih fondov je torej čisto odveč in nič drugega ko prazna tautologija.

Ce ustanove v drugih državah cestni fond, potem ga nikdar ne ustanove zato, da bi z njegovimi dohodki favorizirali ene pokrajine na škodo drugih. Pri nas pa se cestni fond ustanavlja prav iz tega vzroka, kar se iz načrta novega cestnega fonda jasno vidi. Kot dohodki cestnega fonda se določajo takšne doklade, ki se v nekaterih pokrajinah plačujejo v mnogo večji meri ko v drugih. Pri določanju izdatkov iz teh fondov pa nimajo te pokrajine nobene besede. V tem pa je ona velikanška razlika med cestnimi fondi v drugih državah ter centralističnim cestnim fondom, ki se hoče ustanoviti pri nas.

Zato pa je tudi odveč vse sklicevanje na tuje primere. Ti primeri za naše razmere ne drže, ker se pri nas vsaka stvar izvede na svoj poseben način. Zato je dostikrat stvar, ki se je izkazala v tujini kot dobra, celo kot izvrstna, pri nas silno slaba, kadar se začne izvajati. Naša praksa je pač nekaj čisto posebnega.

Naša javnost se je že mnogo borila proti centralističnemu cestnemu fondu ter navedla proti takšnemu fondu tako močne argumente, da so nekateri že mislili, da je centralistični cestni fond pokopan. To pa nikakor ni res, ker imajo pri nas vse centralistične zamisli zelo trdno življenje, saj se z vsemi mogočimi injekcijami tudi umetno vzdržujejo pri življenju. Tako je tudi s centralističnim cestnim fondom. Debate načrt centralističnega fonda ni vzdržal, kljub temu pa je sedaj nekoliko prebarvan prišel zopet na dan in nekateri bi ga s finančnim zakonom, našim pravim zakonodajnim omnibusom, tudi že hoteli uveljaviti. Zato je potrebno, da naša gospodarska javnost znova nastopi proti nameri centralističnega cestnega fonda in da nadaljuje svoj

boj, dokler ta fond v resnici ne bo popolnoma pokopan.

Ce že hočete cestne fondе — potem ustanovite banovinske cestne fondе, ki se ustanove na tej podlagi, da razpolagajo z dohodki tega fonda one pokrajine, ki so zbrale dohodke za ta fond. Seveda pa morajo biti v upravi tega fonda zastopani v primerem številu tudi zastopniki onih davkoplačevalcev, ki plačujejo prispevke v ta fond. Na vsak način se mora spoštovati demokratično načelo, da tisti, ki prispevajo v fond, morejo

tudi kontrolirati njegove izdatke.

Strah, da se z banovinskimi fondi ne bi mogle zgraditi velike ceste, ki so v splošnem državnem interesu, je čisto prazen. Kajti tudi vsaka banovina je interesirana na tem, da imajo njene ceste priključek na velike državne ceste in zato se nihče ne bi branil zgraditi takšnih cest. Pa tudi sporazum glede takšnih cest bi bil med banovinami lahko dosegljiv.

Vprašanje reorganizacije našega cestnega omrežja je z banovinskimi cestnimi fondi najhitreje

rešljivo. S centralističnim cestnim fondom pa se vsa rešitev le komplicira, ker je pač znano, da je v tem pogledu naša birokracija kar mojstrsko usposobljena. Na vse zadnje pa tudi ni nobenega dvoma, da bo režija banovinskih cestnih fondov neprimerno nižja kakor pa režija pri centralističnem cestnem fondu.

Zato centralistični cestni fond — nikakor!,

avtonomni banovinski cestni fond pa — vsekakor!

druge strani državne tiskarne ne bodo mogle v isti višini odškodovati države in ji zagotoviti te dohodke.

Iz vseh teh razlogov so primorani zbrani predstavniki organizacij protestirati proti takemu načrtu uredbe in pozvati vse prizadete, da se priključijo temu protestu, in vrhu tega apelirati na vso javnost, zlasti še na vse kulturne ustanove.

Ker so zbrane prizadete organizacije zavzele proti načrtu omenjene uredbe svoje konkretno stališče in ker imajo tudi obrazložene konkretne predloge, bodo o svojem stališču obvestile vse mero-dajne činitelje in vso javnost, ministra prosvete pa bodo prosile, naj osnutek uredbe umakne in naj predloži uredbo šele po zaslišanju vseh prizadetih korporacij, kar naj se zgodi z usno anketo, ki jo je treba sklicati čimprej.

Nezadostne spremembe zakona o šolskih knjigah Zasebnim založbam popolno prostost poslovanja

»Slovenec« poroča, da je prosvetno ministrstvo izdelalo na podlagi pooblastil finančnega zakona za l. 1937./38. načrt o spremembi tega zakona. Po tem načrtu ne bi bila dopustna samo ena izdaja šolskih knjig, namreč državna, temveč tudi dve zasebni izdaji za vsak predmet.

Za šole v Sloveniji pa bi se razpisal poseben natečaj za šolske knjige iz narodnega jezika in jugoslovanske književnosti. Učne knjige v dravski banovini bodo imele slovensko besedilo. Iste knjige s srbsko-hrvatskim besedilom se bodo smele uporabljati tudi v drugih banovinah. Dovolitev za prevajanje daje prosvetni minister.

Odobrene šolske knjige državne izdaje se bodo tiskale po potrebi glede na jezikovne posebnosti posameznih krajev.

To poročilo sicer ni čisto jasno, vendar pa je toliko jasno, da moramo označiti te spremembe kot popolnoma nezadostne in polovičarske. Pri tem pa naglašamo, da presojamo vse vprašanje predvsem z gospodarskega stališča, ker odklanjamo vsak monopol glede izdaje šolskih knjig. Odklanjamo ga z vso pravico, ker je dosedanja praksa več ko dokazala, da niso šolske knjige državnih izdaj po svoji kakovosti prav nič posebnega, glede cene pa tudi nič cenejše od knjig zasebnih založb. Pač pa so knjige državnih izdaj zaradi večnega spreminjanja knjig še dražje, kakor pa so bile nekdanje šolske knjige zasebnih izdaj. Saj se bodo šolske knjige kmalu tako zelo menjale, da bodo morali starši vsako leto kupovati same nove knjige. (Samo še na to čakamo, da bo kdo dejal, da je to treba zaradi higiene!)

Ce bi obveljala predlagana sprememba zakona o šolskih knjigah, potem bi bila razlika samo ta, da bi poleg velikega monopola državne tiskarne dobili še dva manjša monopola za dvoje posebnih podjetij. Mi pa smo proti vsakemu monopolu pri izdaji šolskih knjig, ker je ta monopol čisto nepotreben, o čemer smo se tudi že prepričali. Država ima s tem, da mora vsaka knjiga imeti aprobacijo prosvetnega ministrstva, itak dovolj veliko ingerenco, da ne bo v šolski knjigi nič napačnega. Drugih skrbi pa državi tudi imeti ni treba in naj prepusti te skrbi zasebnim založbam, ki bodo že poskrbele, da bodo šolske knjige dobre in tudi cenene. Kajti zasebne

založbe bodo gotovo bolj pazile na kakovost šolskih knjig, kakor pa bi se to gledalo pri državnih izdajah, ker so zasebne založbe interesirane na tem, da so njih knjige dolgo predpisane, kar pa morejo doseči le s kvalitetnimi knjigami. Izkušnja pa je zasebne založbe tudi že davno poučila, da se predraga šolska knjiga slabo prodaja, pa naj bo stokrat predpisana.

Ne razumemo pa tudi to, da se bodo za knjige v Sloveniji razpisali natečaji le za šolske knjige iz narodnega jezika in jugoslovanske književnosti. Zahtevamo nasprotno, da so tudi iz drugih predmetov knjige v slovenskem besedilu. Drugače se nam bo še pripetilo, da naši otroci niti ne bodo poznali slovenskih imen za rastline.

Vprašanje šolskih knjig je danes pri skrajno centraliziranem šolstvu silno težko urediti in je menda res tako, da so mogoče le

polovičarske rešitve. Toda polovičarske rešitve še nikdar niso bile dobre in zato je treba ves sistem našega šolstva spremeniti!! Centralizem se dosedaj še na nobenem polju ni posebno priporočil.

Kljub centralizaciji šolstva pa je že danes dosegljivo to, da se spoštuje načelo svobode poslovanja tudi pri izdajanju šolskih knjig. Ta pravica naših zasebnih založb in naših knjigarn se mora varovati. Na vsak način pa naj bo že enkrat konec eksperimentiranja s šolskimi knjigami, ker so starši že z drugimi davki tako zelo obremenjeni, da smejo zahtevati tu vsaj malo obzirnosti do sebe. Starši plačujejo vse te šolske knjige in res skrajni čas bi bil, da bi imeli tudi oni nekaj besede o tem, kdaj naj se izdajajo nove knjige in ktere. Mislimo, da pač nihče ne bi tako skrbel, da imajo otroci dobre knjige, kakor ravno starši.

Proti monopolu državne tiskarne Iz vse države složni protesti proti monopolu

Predstavniki tiskarstva iz vse države, zastopanega po Zvezi organizacij tiskarskih podjetij Jugoslavije, predstavniki vseh faktorjev po Udrženju grafičnih faktorjev Jugoslavije, predstavniki tiskarskega delavstva po Savezu grafičnih radnika Jugoslavije, vseh knjigarjev in papirničarjev po Udrženju trgovca knjiga i papira savske in dravske banovine, privatna založništva in založniki, predstavniki knjigovezov, zastopanih po Udrženju zanatljiva za grad i srez Zagreb, in končno predstavniki Zanatske i Trgovinske industrijske komore v Zagrebu so razpravljali ob udeležbi delegatov iz Ljubljane, Zagreba, Splita, Osijeka, Novega Sada, Beograda in Sarajeva na svoji konferenci, ki se je vršila dne 23. januarja 1938 v Zagrebu, o osnutku uredbe o ureditvi državnih tiskarn kraljevine Jugoslavije. Po občirni razpravi o vsem besedilu imenovane osnutka so nesporno ugotovili, da ta načrt predvideva popolno monopolizacijo izdajanja, tiskanja in prodajanja vseh tiskovin za državo, državne in samoupravne urade, dalje enako monopolizacijo šolskih knjig vseh državnih šol, monopoliziranje risank, vežbank, pisank, učil za vse šole in podobnega, in končno posebno

izdajanje zakonov, uredb in pravilnikov tako, da se bodo smatrala samo besedila teh izdaj za avtentična.

Zaradi tega bi trpela ogromno škodo privatna tiskarska podjetja, knjigarne, papirne trgovine, knjigoveznice, založniki in izdajatelji, ki se danes bavijo s temi posli in, vršeči to svojo misijo, izvršujejo tudi svoje gospodarsko poslanstvo, obenem pa zaposlujejo pri tem delovanju kulturno in ročno delavstvo vseh panog, ki so v zvezi s tem delovanjem.

Z nameravanim monopoliziranjem izdajanja, izdelovanja in prodajanja navedenih tiskovin ne bi nastala samo velika brezposelnost v vrstah teh gospodarskih panog, ki že itak niso zadosti zaposlene, temveč bi bilo to gospodarstvo s svojim delavstvom tudi materialno uničeno, ker bi državne tiskarne uživale ugodnost neplačevanja carine, prevoza, taks, državnih in samoupravnih davščin in bi mogle prevzemati tudi privatna dela. S tem bi se ne oškodovala samo kulturna privatna delavnost, temveč tudi državne finance, ker privatna podjetja ne bodo imela zaslužka in zavoljo tega ne bodo mogla plačevati davka, carin, taks in ostalih javnih in samoupravnih dajatev, dočim z

Motorne vlake v Slovenijo!

V Beogradu so začeli resno razpravljati o tem, če se naj bi uvedli motorni vlaki tudi v Sloveniji. Mislimo, da je dovolj žalostno, če so v Beogradu šele začeli razpravljati o tem, če naj v Sloveniji to store ali ne, ker bi morali že davno skleniti, da se v Sloveniji uvedejo motorni vlaki. Še več! Ti bi morali že davno obratovati in od tega bi železnica že davno imela lep dobiček, ves tujski promet v Sloveniji pa bi dobil mogočen impulz.

Tako je izven vsakega dvoma, da je med tednom in pri sedanjih visokih železniških cenah promet posebno velik in da zato vlačijo lokomotive na pol prazne vlake. Toda 26—30 potnikov, kolikor je treba za motorne vagonne, je vedno in železnici bi se ti vagoni bogato obrestovali. Ker bi pa bilo potem tudi več zvez, bi bilo tudi več potnikov. Olajšati treba potnikom potovanje, pa bo več potnikov. Sedaj pa se z večnimi zamudami ter slabimi zvezami potovanje samo otežkoča.

Zlasti na gorenjski progi ter na progi Ljubljana—Maribor in Ljubljana—Zagreb bi se morali motorni vlaki takoj uvesti. Sama sebi odvzema železnica dohodke, če ne uvede v Sloveniji čimprej motorne vlake.

Zato nič več ne razpravljati, temveč storiti! Razpravljanja je res že bilo zadosti!

Drž. hip. banka zgradi v Splitu palačo

Generalni direktor Drž. hipotekarne banke dr. Gjuričić je prišel v Split, da najde stavbišče za palačo, ki jo hoče zgraditi Drž. hip. banka za svojo podružnico. Palača mora stati v sredini mesta, na lepem prostoru in če bo treba tudi katero hišo podreti, nič zato. Denarja ne bo škoda, samo da dobi podružnica Drž. hipotekarne banke v Splitu res reprezentativno palačo.

Lepo je to, da bo zgradila Drž. hip. banka v Splitu palačo! Toda zakaj ne misli tudi na to, da zgradi lepo palačo tudi v Ljubljani? Naj bi tudi Ljubljani, kjer ima velikanške zaslužke, pokazala malo pozornosti! Vsaj za vse one milijone slovenskega pupilnega denarja naj bi se revanširala z gradnjo lepe palače. Mislimo, da sme Ljubljana zahtevati za sebe isto pažnjo, kakor je je deležen Split.

Denarstvo

Razpis banovinskega obligacijskega posojila za sanacijo zadružništva

Zadnji »Službeni list« objavila naslednji razpis bana dr. Natlačna: Dravska banovina razpisuje 5%-no obligacijsko posojilo za sanacijo zadružništva v dravski banovini v nominalnem znesku 63 milijonov dinarjev.

Posojilo bo razdeljeno na ustrežno število obveznic v zneskih po 1.000, 10.000, 100.000 in 500 tisoč dinarjev. Emisijski tečaj obveznic, ki se bodo glasile na prinosnika, bo enak nominalu.

Obrestna mera je 5%. Obresti bo izplačevala banovinska blagajna proti predložitvi kuponov, ki bodo dospevali v plačilo 15. januarja in 15. julija vsakega leta.

Posojilo se bo amortiziralo v 20 letih z žrebanjem obveznic v mesecu januarju vsakega leta po amortizacijskem načrtu. Prvo žrebanje bo v januarju 1939.

Kot jamstvo za redno odplačevanje zastavlja banovina svoj dohodek iz trošarine na vino in žganje do višine vsakoletne anuitete.

Vpisovanje posojila bo v blagajni banske uprave in pri Hranilnici dravske banovine v Ljubljani dne 26. in 27. januarja 1938 med uradnimi urami.

Najetje tega posojila je odobril ministrski svet na svoji seji dne 31. decembra 1937.

Previsoka obrestna mera Pokojninskega zavoda

Pokojninski zavod zahteva od zasebnikov celo od hipotek na prvem mestu celih 9% obresti.

To je vsekakor pretirano visoka obrestna mera, zlasti v današnjih časih. Ze celo pa je pretirano, če zahteva tako visoko obrestno mero socialni zavod.

Vemo, da se bo govorilo, da je tako visoka obrestna mera potrebna zaradi rentabilitetnega računa. Toda to ne drži. 9% za hipotekarno posojilo je preveč in če sloni na tako pretirani visoki obrestni meri rentabilitetni račun, potem je ta napačen in ga je treba revidirati.

Sicer pa tudi ni nikjer zapisano, da ne bi Pokojninski zavod mogel svoje režije zmanjšati.

Naše gospodarstvo potrebuje cene kredite in prav nič pretirano mi, če se pričakuje, da bi te morali dati predvsem domači socialni zavodi. Težko pa bo dopovedati, da je tako visoka obrestna mera nujna, če dajejo tuje zavarovalnice posojila po znatno nižji obrestni meri.

Kontrolna knjiga za potrdila o zavarovanju valute

Finančni minister je izdal na podlagi 7. odst. čl. 16. pravilnika o ureditvi deviznega in valutnega prometa odlok, da morajo izvozniki od 15. februarja dalje voditi kontrolno knjigo potrdil o zavarovanju valute po obrazcu, ki ga bo predpisal bančni in valutni oddelek finančnega ministrstva. V knjigo bodo morali zapisovati vsako potrdilo, nato pa na podlagi svojih dokumentov izpolnjevati posamezne rubrike, kakor jih določa kontrolna knjiga za izvoznike. Davčna uprava mora vsako kontrolno knjigo potrditi. Za to potrditev pa ne plača izvoznik nobene pristojbine. Knjige bo dal natisniti bančni in valutni oddelek, prodajale pa jih bodo davčne uprave.

Čitajte

„Trgovski list“!

Vzajemna hranilnica v Ljubljani je sklenila, da zaradi dobrega do-

toka novih vlog osvobodí vse stare vloge do 5000 din. Če te vloge ne bodo dvignjene, jih bo hranilnica prenesla na novi račun ter bodo vsak hip izplačljive.

Banska uprava v Splitu name-rava najeti pri Drž. hip. banki posojilo v višini 50 milijonov din. 10 milijonov din bi se porabilo za dograditev banske palače, 40 milijonov pa v druge investicijske namene.

Francoški frank se je še nadalje popravil, kar je predvsem posledica dobrega sprejema nove Chautempove vlade v parlamentu. Dočim je bilo treba v soboto plačati za funt v Londonu 150,37 franka, je bil v ponedeljek tečaj funta v Londonu 150,25 fr. fr.

Zlata podloga Švice se je pretekli teden znova zvišala, čeprav ne v tej meri ko prejšnji teden.

Narasla je namreč za 28 (prejšnji teden za 98) na 2824 milijonov švic. frankov.

Prvič po 1. 1932. je Švica zopet pripustila tuja posojila na švicarskem domačem trgu. Zelo so se povečala v švic. konverzijska posojila ter je bilo za 492 posojil spremenjenih v posojila z nižjo obrestno mero. L. 1936 je bilo takšnih konverzijskih posojil le za 245 milijonov šv. frankov.

ostali kupci iz Italije, pač pa so bili zastopani iz Nemčije, Avstrije, Češkoslovaške in Švedske, poleg navedenih iz Francije in Anglije. Na dražbi dosežene cene za krzno so bile naslednje:

	din
Lisice, gorske	130—150
Lisice, poljske (zelo malo zanimanja)	110
Lisice, posebni kosi do	200
Kune, zlatice	850—890
Kune, belice	475—555
Dihurji	70—90
Vidre	230
Polhi (brez zanimanja)	
Zajci, divji	7'20
Zajci, divji, jesenski	1'50
Srne	10—13
Gamsi	11
Jeleni	1 kg 15
Jazbeci	77—80
Divje svinje	10
Domači zajci	1'90
Domače mačke	6

Te cene se razumejo za krzno prima kvalitete po klasifikaciji. Prihodnja dražba bo 7. marca 1938.

Dobave - licitacije

Strojni oddelek direktorije drž. železnice v Ljubljani sprejema do 31. januarja ponudbe za dobavo šamotne opeke; do 4. februarja za dobavo azbestnih in grafitnih vrvic ter azbestnih plošč.

Direkcija drž. rudnika v Brezi sprejema do 3. februarja ponudbe za dobavo 200 raznih ščetk.

Stab mornarice kr. Jugoslavije v Zemunu sprejema do 3. februarja ponudbe za dobavo raznega platna.

Uprava vojno-tehničnega zavoda v Kragujevcu sprejema do 28. januarja ponudbe za dobavo dvigalnih tehtnic; do 29. januarja za dobavo lesnega oglja; do 31. januarja za dobavo lipovega in smrekovega lesa. Dne 4. februarja se vrši pri isti direktoriji licitacija za dobavo karbida, mila, glicerina, sode, voska ter 1500 m² klobučine (filca).

Uprava zavoda »Sarajevo« v Sarajevu sprejema do 3. februarja ponudbe za dobavo stroja za odstranjevanje barve in rje.

Komanda mornarice kr. Jugoslavije v Splitu sprejema ponudbe za dobavo cirkularne žage.

Komanda pomorskega arzenala v Titvu sprejema do 16. februarja ponudbe za dobavo žel. podkovic in ploščic, raznih sesalk, telefonskih garnitur, cilindričnih stekel, plavljenega jekla, vijakov ter plinskih cevi. Dne 10. februarja bo pri isti komandi licitacija za dobavo raznih gasilskih potrebščin ter aparatov za gašenje.

Komanda pom. arzenala v Vivtu sprejema do 3. februarja ponudbe za dobavo delta-kovine, raznih cevi, kabla, žice, vrvice, posod iz jekla, svinčenega belila, svinčenega in železnega minija, do 9. februarja za dobavo azbesta, linoleja, lepila, jadrine, platna; do 12. februarja za dobavo ladijskih svetilk, vrvice, cevi, lepenke I. dr., govejega loja, lepila, paste, arzenika, spirita, raznih kislín, grafitnih loncev, bakrene pločevine, papirnate lepenke ter lesa (gred); do 14. februarja za dobavo krogličnih ležajev, mreže iz medene žice, jeklene verige, fibra v štipkah, klingerit, plošč, jeklenih pocinkanih vrvi, fosfor-bakra, narfe, katrana in smole. Pri isti komandi bo dne 10. februarja licitacija za dobavo šamotne opeke in dne 11. februarja za dobavo kotlovih cevi.

Direkcija drž. rudnika Vrđnik sprejema do 17. februarja ponudbe za dobavo 1500 kg tračnikov.

LICITACIJE:

Dne 27. januarja bo v intendanturi štaba dravske divizijske oblasti v Ljubljani licitacija za dobavo večje množine fižola, olja, kisa ter kavinih konzerv in dne 28. januarja za dobavo 60.000 kg zdroba ter 15.000 kg olja za potrebe vojaštva.

Dne 31. januarja bo v intendanturi štaba šumadijske divizijske oblasti v Kragujevcu licitacija za dobavo večje množine ovsá in pšenice.

Dne 3. februarja bo v intendanturi štaba IV. armijske oblasti v Zagrebu licitacija za dobavo večje količine pšenice.

Dne 3. februarja bo pri direktoriji pomorskega prometa v Splitu licitacija za dobavo večje množine petroleja.

Dne 15. februarja bo v gradbenem oddelku direktorije drž. železnice v Sarajevu licitacija za dobavo kompletnih skretanic.

(Predmetni oglasi so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani na vpogled.)

Takse naj se znižajo

Upravičene zahteve Centrale industrijskih korporacij

Trošarine

1. Trošarina na sladkor naj se zavoljo večje potrošnje zniža na znosno višino.

2. Iz istega razloga naj se tudi zniža državna trošarina na pivo ter maksimira banovinska in občinska trošarina.

3. Državna trošarina na električni tok za razsvetljavo naj se zniža na din 0'20 za kilovatno uro.

Električni tok, ki se uporablja za pogon motorjev in raznih drugih naprav, za razsvetljavo obratnih prostorov naj se oprosti državne trošarine.

Državne trošarine naj se oprosti tudi električni tok, ki se uporablja za proizvodnjo lesovine.

S posebno določbo naj se določi, da samoupravna telesa ne smejo pobirati od električnega toka ne trošarine ne kakšne druge davščine.

4. § 72. toč. 12 zakona o državni

trošarini naj se doda naslednja določba: »Tehnična oetna kislina v jakosti do 80%, ki je namenjena za industrijske in obrtniške svrhe in ki ni uporabna za jed, ni zavezana niti državni niti banovinski niti občinski trošarini.

5. § 79. zakona o drž. trošarini naj se doda naslednje besedilo: »Ne sme se nalagati občinska trošarina na pogonsko silo in material za njeno proizvodnjo niti ne na surovine, polizdelke in pomožna sredstva proizvodnje za izdelovanje blaga, ki je namenjeno izvozu iz občine ali ki se prevaža čez občinsko območje. Občinska trošarina na premete, namenjene za široke sloje potrošnikov, zlasti pa za predmete navedene v § 1. zakona o pobiranju draginje ne sme presegati 3% vrednosti blaga.«

6. Trošarina na olje in masti za mažo naj se ukine ali pa vsaj zniža na 50 din za 100 kg.

Sporazum o trgovini z bukovim lesom

Sklepi varšavske konference

Evropska konvencija za bukovino, ki je bila ustanovljena lansko leto na Dunaju, je imela svoje prvo zasedanje v dneh od 17. do 19. januarja v Varšavi, in sicer pod predsedstvom grofa Ostrowskega de Ravita. Jugoslavija, Češkoslovaška, Poljska in Romunija, ki so članice konvencije, so poslale na konferenco po dva do tri delegate. Poleg tega je sodelovala na konferenci tudi delegacija angleških uvoznikov trdega lesa pod vodstvom Mr. Leonarda Arnotta, zastopnika tvrdke Pharaoh Gane & Co., Limited, v Londonu.

Konferenca je potekla v duhu popolne enodušnosti. Razpravljalo se je o prodajnih možnostih za bukovino v letošnjem letu ter se ugotovilo, da letošnja proizvodnja bukovine ustreza pričakovanemu povpraševanju na trgih. Splošno mnenje je bilo, da je svoje dni sklenjeni kontingent 450.000 ton, znižan za 5 odstotkov, primeren sedanjim razmeram. Ta kvota je bila med štiri države članice konvencije razdeljena takole:

Jugoslavija	170.000 m ³
Romunija	130.000 m ³
Češkoslovaška	94.000 m ³
Poljska	56.000 m ³
skupno	450.000 m ³

Po zaključku konference je dal izvršilni odbor konvencije o svo-

jem zasedanju naslednji komunikacije:

Izvršilni odbor E. B. C. je imel v dneh od 17. do 19. januarja svoje prvo zasedanje, katerega so se udeležili delegati vseh držav, ki so včlanjene v konvenciji, in sicer Jugoslavije, Poljske, Češkoslovaške in Romunije, ter zastopniki British Hardwood Agents and Brokers Assotiation.

Predmet razprave je bila praktična izvedba konvencije. Sklenjeno je bilo, da se uvede redna prodajna statistika ko tudi informativna služba ter se s tem ustvari jaseen pregled o celotni mednarodni kupčiji z bukovino ter da se na podlagi teh podatkov in informacij doseže stabilizacija razmer na trgu z bukovino. S proučitvijo položaja na trgu je bilo ugotovljeno, da so zaloge v izvoznikih državah v primeri z lanskim letom znatno manjše ter da so se po dunajski konferenci cene na angleškem trgu utrdile za razne vrste, ki so imele prej še neugodne cene ter da je sposobnost tega trga za prevzemanje blaga nespremenjeno dobra. Položaj in tendenca na drugih trgih sta še nadalje zadovoljljiva.

Izvršilni odbor, ki ima nalogo, da kontrolira izvajanje konvencije ter zlasti razvoj dotoka blaga na trge, je sklenil, da bo imel svojo prihodnjo sejo v Pragi.

Dražba krzna v Ljubljani

Poročilo o dražbi krzna, ki je bila v Ljubljani dne 24. in 25. januarja 1938

O kvaliteti blaga je treba reči, da že nekaj let ni bila tako dobra kakor letos. Tudi množina krzna je bila prilično velika, znamenje, da so lovci letos divjad in roparice dobro lovili.

Cene so proti onim lanskega leta padle zlasti za lisice. Temu je krivo predvsem to, da je Nemčija, ki je bila vedno glavni uvoznik naših lisic, v zadnjem času prepovedala uvoz naših lisic na nemški trg. Tu bo pač treba poskrbeti, da

se dovoli do dražbe, ki bo meseca marca, uvoz naših lisic v Nemčijo. Drugi razlog padca cenam lisic pa je ta, da mnogi prodajalci prodajajo svoje blago pod roko po raznih gostilnah in na sejmu samem. Zgodilo se je, da so prodali prvovrstne lisice po din 70— do 80— in še manj. Če krzno pod roko prodajajo neupravičenci, zlasti divji lovci, je to še razumljivo. Lisice so kupovali kupci za Anglijo in Francijo. Letos so popolnoma iz-

